

skyld, og at man ikke ved en senere Bestemmelse i en Smule Revision af Ejendomsskyldloven kan gaa til at forandre denne Regel. Det er jo allerede i høj Grad uheldigt mener jeg, at Loven af 1903 har givet denne Bestemmelse i § 21, hvorefter det er overladt til de enkelte Kommuner selv at bestemme, om de vil have kommunal Ejendomsskyld eller ikke. Der burde have været en fælles Regel for Kommunerne, navnlig for Købstadkommunerne, om, hvorvidt de skulde have kommunal Ejendomsskyld eller ikke. At man har overladt Afgørelsen heraf til dem selv, har haft til Følge, at der er nogle og halvtredssindstve Købstæder, der har indført kommunal Ejendomsskyld, medens Resten ikke har gjort det. Derved er der fremkommet en højst ulige Beskatning af Købstadsejendomme, hvad der har vakt stor Misfornøjelse i Købstadgrundejerkredse. Jeg tillader mig da for det første at mene, at Bestemmelsen er i absolut Strid med Loven om den kommunale Beskatning, og at man af den Grund alene skal undgaa at forøge det Misforhold, der er opstaaet imellem Købstadsejendommene, men ogsaa, at man ikke har Grund til at hjælpe Kommunerne til en Forøgelse af Promillen, fordi det Tab, der kan lides ved de nye Fradragsregler, absolut maa antages at blive dækket igennem de forhøjede Vurderingssummer. Der vil ellers atter fremkomme en ny Skat paa mange Grundejendomme, som synes i høj Grad ubillig, for ikke at sige uretfærdig. Jeg nævner blot, at en Ejendom til 100,000 Kr.s Værdi faar et Fradrag af 2,500 Kr. og som Følge deraf en Formindskelse af Ejendomsskylden paa 2,50 Øre, hvis den kommunale Ejendomsskyld er 1 $\frac{0}{100}$. Jeg sætter nu — og det er vist meget nærliggende —, at Kommuneraadene siger som saa: Ja, paa Grund af de høje Fradragsregler maa vi nu have en højere Promeille; vi maa forhøje vor kommunale Ejendomsskyldpromille med $\frac{1}{2}$. Det vil da have til Følge, at en saadan Ejendom paa 100,000 Kr.s Værdi vil faa en Forøgelse af 50 Kr. og et Fradrag af 2 Kr. 50 Ø. Det forekommer mig at være et altfor stærkt Misforhold og en Ubillighed, som man ikke fra Lovgivningsmagtens Side skulde være med til at fremkalde.

Med disse Udtalelser skal jeg tillade mig at anbefale de af mig omtalte Ændringsforslag til Vedtagelse.

Rottbøll: Sammen med det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) har jeg stillet et Ændringsforslag under Nr. 12, der gaar ud paa, at man efter et vist Antal

Aars Forløb skal komme bort fra de Fradrag, der er fastsatte i Loven. Disse Fradrag for forskellige Lejligheder og forskellige Ejendomme af meget forskellig Art volder naturligvis for hele Behandlingen af Loven nogen Vanskelighed, og der vil altid blive Grænsetilfælde, hvor det vil være en vis Ubillighed, naar en Ejendom kommer til at ligge over en Grænse. Men det er dog ikke nærmest af den Grund, jeg har været med til at stille dette Ændringsforslag. Det er, fordi jeg finder det ganske irrationelt ved en Ejendomsskyldbekskatning at bruge disse Fradragsbestemmelser. Jeg kan forstaa, at man ved en Indkomst- og Formueskat bruger en stigende Skala, fordi den større Indkomst betegner en økonomisk bedre Stilling og større Skatteevne. Men det, at en Ejendom er noget mere eller mindre værdifuld, er ganske sikkert ikke nogen Standard for, hvorledes Ejeren sidder i det; han kan have en meget stor Ejendom og være meget slet stillet, og han kan have en meget lille Ejendom og være meget vel stillet. Det betyder altsaa i Virkeligheden ikke noget; Ejendommens Størrelse er ikke nogen økonomisk Maalestok. Nu har man ganske vist i den første Ejendomsskyldlov indført disse Fradrag, og jeg indser meget vel, at det vil være vanskeligt for Lovgivningsmagten at komme bort fra dem; men jeg har dog ønsket at stille Ændringsforslaget. Ogsaa fra forskellige andre Sider, blandt andet af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), er der tidligere udtalt, at man i og for sig i denne Begrundelse er enig med mig. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem har stillet Forslaget sammen med os, skønt han var i Udvalget, og jeg tror, at det er af den Grund, at han ser paa det, saaledes som jeg desværre maa tilstaa, at jeg ogsaa ser paa det, at det vil blive meget vanskeligt at komme bort fra disse Fradrag. Men at disse Fradrag er irrationelle, er han ganske sikkert enig med mig og min ærede Medforslagsstiller i, og jeg vil anbefale, at man stemmer for dette Ændringsforslag. Jeg maa tilføje, at jeg tror ogsaa, at det burde gennemføres af den Grund, at i Virkeligheden disse Fradrag egentlig kun kommer den første Ejer til gode. Naar det er fastslaaet, at en Ejendom har en saadan Værdi, at den rammes af Fradragsreglerne paa den ene eller den anden Maade, vil det indgaa i Købesummen, og den nuværende Ejer vil ved et Salg indkassere Fordelen, medens den næste Ejer kommer til at betale og altsaa egentlig ikke faar noget ud af denne Fordel. Jeg skal, som sagt, anbefale dette Ændringsforslag og benytter Lejligheden til at tage